

روایت موسویان از اختلاف نتائهاو و اوباما

20 November 2013-

تاریخ: ۲۹ آبان ۱۳۹۲ - ۲۱:۵۹

کد خبر: ۳۵۹۱۹۰

یک مذاکره‌کننده هسته‌ای پیشین ایران گفت: غرب پیش از این نیز فرصت حل و فصل مسالمت‌آمیز مسأله هسته‌ای ایران را از دست داد و این بار هم اگر تسلیم فشارهای نامشروع اسرائیل شود باز هم نمی‌تواند با ایران به توافق برسد.

به گزارش ایسنا، سیدحسین موسویان در سرمقاله‌ای در روزنامه فایننشال تایمز، با اشاره به مذاکرات ایران و 5+1 اظهار کرد: این فشار تحریم‌ها نبود که ایران را پای میز مذاکرات آورد بلکه تمایل رئیس‌جمهور ایران برای برقراری رابطه خوب با غرب و تغییر خط قرمزهای آمریکا در قبال ایران بود.

وی افزود: با آماده شدن مقامات غربی برای مذاکره با ایران در ژنو در دور دوم از مذاکرات این ماه بر سر برنامه هسته‌ای ایران، از گوشه و کنار زمزمه کارآمد بودن تهدیداتی به گوش می‌رسد که بالاخره پس از چندین دهه اختلاف و ناسازگاری ایران را به پای میز مذاکرات کشیده است، اما این تفکر که این تحریم‌ها بود که تهران را پای میز مذاکرات کشانده، اشتباه است. دلیل اصلی این ماجرا، تمایل حسن روحانی - رئیس‌جمهور جدید ایران - برای تغییر رویکرد نسبت به آمریکا، اتحادیه اروپا، همسایگان و دیگر قدرت‌های دنیا است؛ این در حالی است که خط قرمز آمریکا از «عدم غنی‌سازی» به «نبود تسلیحات هسته‌ای» تغییر کرده است.

موسویان با بیان اینکه "تهران هرگز از آغاز مذاکرات در سال 2003، میز مذاکرات را ترک نکرده است؛ حتی در زمان ریاست جمهوری محمود احمدی‌نژاد"، یادآور شد: در زمانی که بنده در تیم مذاکرات هسته‌ای ایران در سال‌های 2003 تا 2005 خدمت می‌کردم، ایران تحت فشار شدید تحریم‌ها نبود. با این حال در مارس سال 2005، آمریکا انجام اقداماتی جدی شبیه به طرح‌های اخیر را پیشنهاد کرد "اول حصول اطمینان از شفافیت فعالیت‌ها در سایت‌های هسته‌ای؛ و دوم دادن تضمینی واقعی مبنی بر عهده انحراف برنامه هسته‌ای به سمت تسلیحاتی شدن".

مذاکره‌کننده هسته‌ای پیشین ایران اضافه کرد: طرح‌های مذکور شامل اجرای پروتکل الحاقی آژانس بین‌المللی انرژی اتمی نیز می‌شدند که حضور ناظران آژانس در محل را ممکن می‌ساخت، گسترش برنامه غنی‌سازی را محدود می‌کرد، غنی‌سازی اورانیوم را در سطح 5 درصد باقی نگاه می‌داشت که از این طریق استفاده سوختی و نه تسلیحاتی از این ماده را تضمین می‌کرد و تبدیل همه اورانیوم غنی‌شده به میله‌های سوختی که این اطمینان را به وجود می‌آورد که هیچ بازگشتی صورت نخواهد گرفت یا پلوتونیومی در رآکتور آب سنگین اراک از آن حاصل نمی‌شود؛ ماده‌ای که می‌تواند تسلیحاتی شدن برنامه را تسهیل کند.

وی با اشاره به اینکه "تهران همچنین پیشنهادهای را مطرح کرد که مانعی دائمی بر سر راه تولید، ذخیره و

استفاده از تسلیحات هسته‌ای ایجاد می‌کرد"، اظهار کرد: ایران در مقابل خواهان پذیرش حق غنی‌سازی اورانیوم تحت شرایطی شد که معاهده منع گسترش تسلیحات هسته‌ای (ان.پی.تی) مشخص می‌ساخت. طرح‌ها شامل خواسته‌های مشابهی می‌شد که اولاند - رئیس‌جمهور فرانسه - در سفر 17 نوامبر خود به اسرائیل از ایران مطالبه کرد.

موسویان با بیان اینکه "گفت‌وگوهای مذکور در سال 2005 با شکست مواجه شد، چراکه آمریکا اصرار داشت مانع بهره‌مندی ایران از حقوق مشروع غنی‌سازی خود شود"، خاطرنشان کرد: غرب فرصت برطرف کردن اختلاف را از دست داد و به جای آن تحریم‌های بیشتری را علیه ایران وضع کرد. بر خلاف دعاوی برخی از وکلای آمریکایی و مقامات اسرائیلی، تحریم‌ها تنها منجر به گسترش و افزایش توان هسته‌ای ایران شد، چراکه تهران خواست نشان دهد در برابر فشار تسلیم نخواهد شد. پیش از این، ایران تنها در یک سایت با سه هزار سانتریفیوژ تا سطح کمتر از 5 درصد به غنی‌سازی مشغول بود و ذخیره‌ای بسیار اندک از اورانیوم غنی‌شده را در اختیار داشت. امروز ایران قادر است در دو سایت مجزا و با 19 هزار سانتریفیوژ اورانیوم را تا 20 درصد غنی کند. در حال حاضر ذخیره اورانیوم غنی شده ایران هشت هزار کیلوگرم است و سانتریفیوژهای پیشرفته‌تری را نیز در اختیار دارد.

وی ادامه داد: توافقنامه پیش‌نویس شده‌ای که در دور اول مذاکرات ژنو مورد تأیید ایران و شش کشور غربی - به غیر از فرانسه - بود، همه نگرانی‌های مهم قدرت‌های جهان را پوشش می‌داد. فرانسه آن را رد کرد، چراکه این پیش‌نویس اساساً توسط ایران و آمریکا تهیه شده بود و دیگر کشورها در آن سهمی نداشتند. علاوه بر این، اسرائیل توانست فرانسه را تحت فشار قرار دهد و وادار به همکاری با خود کند. اسرائیل همچنین با کنگره آمریکا لابی کرد تا از تصویب پیش‌نویس مذکور ممانعت شود و نیز تحریم‌های شدیدتری علیه ایران وضع شود تا از این طریق ایران را وادار به دادن امتیازات بیشتری کند.

موسویان با بیان اینکه "دولت اوپاما می‌کوشد مانع جنگ در منطقه شود که جان آمریکایی‌های بسیاری را در معرض خطر قرار می‌دهد"، اظهار کرد: بنیامین ناتنیا هو - نخست‌وزیر اسرائیل - خواهان انجام اقدام نظامی است، چراکه خواهان تحقق رؤیای نابود کردن جمهوری اسلامی به عنوان یک قدرت منطقه‌ای است. اوپاما و کنگره باید جان آمریکایی‌ها را به عنوان اصلی‌ترین منفعت ملی، در اولویت قرار دهند. تشنج‌زدایی با تهران، به مثابه تحقق منافع کوتاه و بلند مدت آمریکا در منطقه است.

مذاکره‌کننده هسته‌ای پیشین ایران اضافه کرد: دولت اوپاما درست همانند روسیه و دیگر کشورهای اروپایی و چین، خوشبین است که قدرت‌های جهانی و ایران می‌توانند به توافق برسند. افزایش دادن فشار تحریم‌ها و دست‌کم گرفتن فرصت‌هایی که ایران پیشنهاد کرده است، بار دیگر منجر به پیامدهای ناخواسته خواهد شد که این بار فاجعه‌آمیز خواهد بود.

وی در پایان تصریح کرد: به جای این ناسازگاری‌ها، قدرت‌های جهانی باید از این فرصت حداکثر استفاده را ببرند و پایانی مطلوب به مذاکرات ببخشند و راه‌حلی واقع‌گرایانه و مسالمت‌آمیز برای مسأله هسته‌ای از آن حاصل کنند که وجهه ایشان را نیز حفظ می‌کند و درها را برای همکاری لازم باز بگذارند تا بحران در خاورمیانه به روشی مسالمت‌آمیز مدیریت شود.

